୧୩-୧୦-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘରର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ, ଯଦି ତୁମେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ଏହି ରାସ୍ତାକୁ ସହଜରେ ଦେଖିପାରିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ- ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ଏପରି କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମୋହଜିତ୍ କୁହାଯିବ ?

ଉ□ର- ସଙ୍ଗମରେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅମର କଥା ଶୁଣାଇ ଅମର ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଲା ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛି, ଏଥିରେ କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମୋହଜିତ୍ କୁହାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁର ନାମ ନାହିଁ । ଖୁସି- ଖୁସିରେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ଧାରଣ କରନ୍ତି ।

ଗୀତ - ନୟନ ହୀନକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ ପ୍ରଭୂ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ତ' ଦେଖାଉଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବସ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସିଲେ ବହୁତ ସହଜଭାବେ ରାସ୍ତା ଦେଖାଯିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଧାକଳ୍ପ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଛ । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅବିନାଶୀ ପିତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍ୱର କେଉଁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଅଥବା ଗତି-ସଦଗତିର ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମୁକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମା ଶରୀର ବିନା କିଛି ବି ଶବ୍ଦ କହିପାରିବ ନାହିଁ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ, ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୁଏ । ମୁଖ ନଥିଲେ ଶବ୍ଦ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ମିଳିଛି । ତୁମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବିକର୍ମ କରିଥାଅ । ବିକର୍ମ ଅଥବା ଛି-ଛି କର୍ମ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣ ନଥାଏ । ତେଣୁ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଏ । ସେଠାରେ ୫ ବିକାର ନଥାଏ । ତାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଭାରତବାସୀ ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲେ, ଏବେ ପୁଣି ନର୍କବାସୀ କୁହାଯିବ । ସମସ୍ତେ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀରେ ଉବୁଟୁବୁ ହେଉଛନ୍ତି । ଜଣେ-ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ବ□ମାନ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା, ଏପରି ଜାଗାକୁ ନେଇ ଚାଲ, ଯେଉଁଠି ଦୁଃଖର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଦୁଃଖର ନାମ ହିଁ ନଥିଲା । ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନର୍କକୁ ଆସିଗଲେ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ଖେଳ । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ଏଇଠି ତୁମେ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛ, ସିଏ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା, ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । ବାବା ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ□ ଦେବେ ନା । ଲୌକିକ ପିତା ଥିବା ସ□େ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ହେ ଭଗବାନ, ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଦୟାକର, ଏଭଳି ସ୍ମରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଧକ୍କା ଖାଇ-ଖାଇ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କହନ୍ତି ଯେ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପ□ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହା ତ' କେବଳ ବାବା ହିଁ ଦେଇ ପାରିବେ, ତାହା ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ହିସାବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏମାନଙ୍କର ଯେବେ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଥିବେ । ଏକ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଏକ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତାକୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ବା ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଏ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ସ□ପ୍ରଧାନ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ତମୋପ୍ରଧାନ କୁହାଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ସ□ପ୍ରଧାନ ପୁଣି ସ□-ରଜୋ- ତମୋ ହୋଇଥାଏ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ□ପ୍ରଧାନ କୁହାଯିବ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମହାତ୍ମାମାନେ ତ' ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ବଡ ହେବା ପରେ ବିକାରର ଅନୁଭବ କରି ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ' ବିକାର କ'ଣ ଜଣା ନ ଥାଏ ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଷ୍ପାପ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁହାଯାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରନ୍ତି, ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ସାଧୁମାନଙ୍କର ଏପରି ମହିମା କେବେ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ବାବା ହିଂସା ଏବଂ ଅହିଂସାର ଅର୍ଥ

ବୁଝାଇଛନ୍ତି । କାହାକୁ ମାରିବା, ଏହାକୁ ହିଂସା କୁହାଯାଏ । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ ହିଂସା । ଦେବତାମାନେ ହିଂସକ ନୁହନ୍ତି । ସେମାନେ କାମ ବିକାରର ଅଧିନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ବ□ମାନ ମୁଁ ଆସିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତା ଥାଆନ୍ତି । ଏଇଠି କେହି ବି ନିଜକୁ ଦେବତା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ପାପୀ, ନୀଚ, ବିକାରୀ । ତେବେ ନିଜକୁ ଦେବତା କିପରି କହିପାରିବେ ? ତେଣୁ ତ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆଦିସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ ଅକ୍ଷର ତ' ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଶବ୍ଦରୁ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହିଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯଦି କହିବ, ଆମେ ଦେବତା ଧର୍ମର, ତେବେ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ତାଲିକାରେ ଲେଖିଦେବେ । କହିବେ, ଆମ ତାଲିକାରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଅଛି ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ । ପତିତ ହେବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବତା କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲୁ, ବ□ମାନ ପୁଜାରୀ ହୋଇଛୁ । ପୂଜା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଶିବଙ୍କର ହିଁ କରାଯାଏ, ପୁଣି ପୂଜାରୀମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପ□ ମିଳିଥାଏ । ଦେବୀ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ସମ୍ପ□ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସମ୍ପ□ ମିଳେ ନାହିଁ । ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାରୀ ପିତା, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶରୀରଧାରୀ ପିତା । ସାକାରୀ ପିତା ଥାଇ ମଧ୍ୟ ହେ ଭଗବାନ, ହେ ପରମପିତା କହିଥାଆନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପ□ ମିଳେ । ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ହାଫ୍ ପାର୍ଟନର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧା ଭାଗୀଦାର ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧା ଭାଗ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଥମେ ଅଧା ଅଲଗା କରି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଦେବା ପରେ ବାକି ଅଧା ଅଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ□ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେକଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ମୋହ ଥାଏ, ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମରିଗଲା ପରେ ସନ୍ତାନ ହିଁ ହକ୍‌ଦାର ହେବ । ଆଜିକାଲିର ପିଲାମାନେ ବାପା ଚାଲି ଗଲା ପରେ ମା'କୁ ପଚାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେତେକ ମାତୃ ସ୍ନେହୀ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ପୁଣି ମାତୃ ଦ୍ରୋହୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଅଧିକାଂଶ ସନ୍ତାନ ମାତୃଦ୍ରୋହୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ପଇସା ଫାଲତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଉଡାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଧର୍ମ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ମାତାପିତାଙ୍କୁ ବହୁତ ହାଇରାଣ କରନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ, କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ସୁଖର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ, ଯେଉଁଠି ସୁଖ ଅଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତ' ସୁଖ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏତିକି ବି ବୁଝି ପାରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଶିବ ଅଲଗା, ଶଙ୍କର ଅଲଗା । ବାସ୍ ମୁଣ୍ଡ ପିଟୁଥାଅ, ଶାସ୍ତ୍ର ପଢୁଥାଅ । ଆଚ୍ଛା, ଏଥିରୁ କ'ଣ ମିଳିବ, କିଛି ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁଖର ଦାତା, ଶାନ୍ତିର ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଆଉ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଭାରତରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭକ୍ତି କରି ଦ୍ୱାର-ଦ୍ୱାର ଭ୍ରମିତ ହେଉଛୁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେପକାଇବୁ, ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପ□ ନେବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଭୁଲି ଯିବାର ଅଛି । ଏକା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଛି । ଆତ୍ମାକୁ ଏଇଠାରେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ହେଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗର ମେହେନତ କର । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଉ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗ ଆଦିରେ ଏପରି ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ କହିବେ - ହେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ । ଏହା ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ, ଯାହାକି ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ରୁହ ଅର୍ଥାତ ନିରାକାର ଆତ୍ମା । ଶିବ ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ, ବହୁତ ଛୋଟ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବିନା ଆତ୍ମାକୁ କେହି ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବାବା ହିଁ ଦିଅନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ବସି ହନୁମାନ, ଗଣେଶ ଆଦିଙ୍କର ପୂଜା କରନ୍ତି, ତେବେ ବ□ମାନ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କିପରି ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଦାତା । ଯିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଫାଇଦା କିଛି ବି ହୁଏ ନାହିଁ । କେବଳ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି ପାପ କରିଥା'ନ୍ତି । କିଛି ବି ତ ମିଳେ ନାହିଁ । ପାଠ ପଢା ବିନା କ'ଣ କିଛି ହୋଇପାରିବ । ଦେବତାମାନେ ସର୍ବଗୁଣ

ସମ୍ପନ୍ନ...। ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୁଅ ଆଉ ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାକ୍ଷାତ୍କାର। ବାସ୍ତବରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ଝୁଲିବା, ସ୍ୱର୍ଗରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଏହା ତ ପାଠପଢା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଯେତିକି ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ, ସେତିକି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ। ଭଗବାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ବୋଲି ଗାୟନ ଅଛି। କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ। ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏହି ପଦ ପାଇଛନ୍ତି। ତୁମର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଦେବତା ଧର୍ମରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷ୍ଣଙ୍କ କୁଳରେ ଥିଲା। ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା। ଦୁଇଜଣ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜ୍ୟର ପୁଣି ସ୍ୱଂୟମ୍ବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି। ଏହି ସବୁ କଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ଏବେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ ହେବା ପାଇଁ ପଢୁଛ। ରାଜକୁମାର କୁମାରୀଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୟଂବର ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ନାମ ବଦଳିଯାଏ। ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ ତେବେ ତୁମେ ଦେବତା ହେବ। ତୁମେ ହେଉଛ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ, ସେମାନେ ହେଲେ ଗର୍ଭଜାତ ସନ୍ତାନ। ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହାତଗଣ୍ଠି ପକାଇଥାନ୍ତି କାମ ଚିତାରେ ବସାଇବା ପାଇଁ। ଏବେ ତୁମେ ସତ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କାମ ଚିତାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସାଇବା ପାଇଁ ହସ୍ତଗଣ୍ଠି ବାନ୍ଧୁଛ। ତେଣୁ ବିକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ। ଏଠିକାର ପିଲାମାନେ ତ' ଲଢେଇ-ଝଗଡା କରି ପଇସା ଆଦି ସବୁ ବରବାଦ୍ କରିଦେଉଛନ୍ତି। ଆଜିକାଲି ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ହୋଇଗଲାଣି। ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ବେମାରୀ ହେଉଛି ସିନେମା ଦେଖିବା। ଭଲ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଇସ୍କୋପ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ ଖରାପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ତେଣୁ ବି. କେ.ମାନଙ୍କୁ ବାଇସ୍କୋପ ଦେଖିବାକୁ ଯିବାକୁ ମନା। ଯିଏ ମଜବୁତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବା କୁହନ୍ତି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେବା କର। ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ହଦ୍‌ର ବାଇସ୍କୋପ୍। ବେହଦର ବାଇସ୍କୋପ ମଧ୍ୟ ଅଛି। ବେହଦର ବାଇସ୍କୋପରୁ ହିଁ ହଦର ଏହି ମିଛ ବାଇସ୍କୋପ୍ ତିଆରି ହୋଇଛି।

ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ମୂଳ ବତନ , ଯେଉଁଠି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ରହନ୍ତି, ପୁଣି ମଝିରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବତନ ମଧ୍ୟ ଅଛି। ଏହା ହେଉଛି ସାକାର ବତନ। ସାରା ଖେଳ ଏଠାରେ ହିଁ ଚାଲେ। ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରୁ ଥାଏ। ତୁମେ, ବ୍ରାହ୍ମଣସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାର ଅଛି। ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଳଂକାର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ। ଆଜି ଠିକ୍ ଚାଲୁଛନ୍ତି, କାଲି ତଳକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି। ତେଣୁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅଳଙ୍କାର ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି। କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅକାସୁର ବକାସୁର ଆଦିକୁ ମାରିଲେ। ତାଙ୍କୁ ତ ଅହିଂସା ପରୋମ ଧର୍ମ କୁହାଯାଉଛି ପୁଣି ସେ ହିଂସା କିପରି କରିବେ! ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ। ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଅ ଶିବଲିଙ୍ଗ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ। କେବଳ ତାଙ୍କର ନାମ ଅଲଗା-ଅଲଗା କରିଦେଇଛନ୍ତି। ମାଟିର ଅନେକ ଦେବୀ ମୂ□ ତିଆରି କରନ୍ତି। ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ସଜାନ୍ତି ତିଆରି କରି ପୂଜା କରନ୍ତି , ପାଳନା କରି ପୁଣି ବୁଡାଇ ଦିଅନ୍ତି। କଣ୍ଢେଇ ପୂଜାରେ କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି ହେଲେ କିଛି ବି ତ ମିଳିଲା ନାହିଁ। ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହାସବୁ ପଇସା ବରବାଦ କରିବାର ଭକ୍ତି ଅଟେ, ଯଦ୍ୱାରା ସିଡିରୁ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି। ବାବା ଆସିଲେ, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାଏ। ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି। ଏଠାରେ ପଇସା ବରବାଦ କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ। ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ପଇସା ବରବାଦ କରି-କରି ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଇଛ। ସ୍ୱଚ୍ଛଳ, ଏବଂ ଦେବାଳିଆ ହେବାର କଥା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ତୁମେ ଏଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଥିଲ ନା। ବ□ମାନ ତୁମକୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି। ସେହି ପଣ୍ଡିତମାନେ ତିଜରୀ କଥା ବା ତୃତୀୟ ନେତ୍ରର କଥା, ଅମର କଥା ଶୁଣାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ତିଜରୀର କଥା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଖୋଲିଯାଉଛି। ସାରା ଚକ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି। ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି, ଅମରକଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛ। ଅମର ବାବା ତୁମକୁ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି। ଅମରପୁରୀରେ ତୁମର କେବେ ବି ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ। ଏଇଠି ତ' ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେ କାଳର ଭୟ ରହୁଛି। ସେଠାରେ ଡରିବା, କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି

କଥା ନାହିଁ । ଖୁସିରେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ନିଅନ୍ତି । ଏଠାରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ କାନ୍ଦନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି କାନ୍ଦିବାର ଦୁନିଆ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ପୂର୍ବ-ନିର୍ମିତ ଡ୍ରାମା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏଇ ଦେବତାମାନେ ତ' ମୋହଜିତ୍ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏଇ ଦୁନିଆରେ ତ ଅନେକ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ ମତ ମିଳୁଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ନିଜ-ନିଜର ମତ ଥାଏ । ସନ୍ତୋଷୀ ଦେବୀ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା ହୁଏ । ତେବେ ସନ୍ତୋଷୀ ଦେବୀ ତ' ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେବେ, ଏଇଠି କୁଆଡୁ ଆସିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ କିଛି ନା କିଛି ଆଶା ରହେ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଆଶା ନଥାଏ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପଦମ୍‌ପତି ହୋଇଯାଉଛ । କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ନଥାଏ, ଯାହାର ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଚିନ୍ତା ହେବ । ସେଠାରେ ଚିନ୍ତା ନଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଖୁସି ହିଁ ଖୁସି ଦେଉଛି । ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ମନେପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ ଆଉ ତୁମେ ସତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇ ଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ବୁଦ୍ଧିର କଥା । ଯେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବ, ସେତେ ତୁମର ପ୍ରଜା ତିଆରି ହେବେ ଆଉ ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଏହା କୌଣସି ସାଧୁ ମାନଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ଏକଥା ଭଗବାନ ବସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ କାହିଁକିନା ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାର ଅଛି, ତେଣୁ କେବେହେଲେ ପତିତ ହେବାର ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଏହି ବ୍ରତ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବ୍ରତ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହି ସନ୍ତୋଷୀ ଦେବୀ ହେବାର ଅଛି । ଏଠାରେ କୌଣସି ଆଶା ରଖିବାର ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି କରି ପଦ୍ମପତି ହେବାର ଅଛି ।

(୨) ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ କରୁଥିବା ସାଧନ ହେଉଛି ସିନେମା । ତେଣୁ ତୁମକୁ ସିନେମା ଦେଖିବାକୁ ମନା କରାଯାଉଛି । ଯଦି ତୁମେ ବାହାଦୁର ଅଟ, ତେବେ ହଦ ଏବଂ ବେହଦର ବାଇସ୍କୋପର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ସେବା କର ।

ବରଦାନ :-ଫୁଲଷ୍ଟପ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇବାର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲ୍‌କୁ ଷ୍ଟପ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦ କରି ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ହଲଚଲ୍ ବଢିବାର ସମୟ । ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ପ୍ରକୃତିର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଟେ ପାଞ୍ଚ ବିକାରର ବିକରାଳ ରୂପ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବ । ତମୋଗୁଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ସହିତ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ନେବେ । ଏଭଳି ସମୟରେ ବିସ୍ତାରକୁ ସଂକୁଚିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏବେ ଏବେ ସାକାରୀ, ଏବେ ଏବେ ଆକାରୀ ଏବଂ ଏବେ ଏବେ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ । ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଇବାର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତିପତି ହୋଇ ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲ୍‌କୁ ଷ୍ଟପ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିର୍ବିଘ୍ନ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ବିଘ୍ନ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।